

CCOO i la Plataforma Prou Retallades convoquen manifestació en el marc de la Jornada mundial pel treball digne

Diumenge, 7 d'octubre de 2012. 11.30 hores, Manifestació. Plaça Urquinaona/Ronda de Sant Pere. Barcelona

La Jornada Mundial pel Treball Digne, organitzada per la Confederació Sindical Internacional (CSI), se celebra el 7 d'octubre cada any des del 2008. Enguany CCOO convoca a Barcelona una manifestació conjuntament amb UGT i la Plataforma Prou Retallades a Barcelona, el proper diumenge, dia 7, que començarà a les 11.30 del migdia a la Plaça Urquinaona, cruïlla amb Ronda de Sant Pere. Aquesta manifestació serà una de les moltes que estan convocades arreu de l'estat. Amb la mobilització constant hem d'impedir que els treballadors i les treballadores continuem patint més atur, més retallades, menys protecció social, perquè està clar que s'ho volen carregar tot. La manifestació arribarà a Pla de Palau on hi haurà un seguit d'intervencions del món veïnal, cultural i sindical, i on també participarà el nostre secretari general, Joan Carles Gallego. La manifestació tindrà com a protagonistes els i les joves i l'èxode cap a l'estranger que estan obligats a fer per la situació d'atur angoixant i precarietat que pateix aquest col·lectiu a Cata-

lunya, amb més del 50% de persones aturades entre els joves de menys de 25 anys. Un grup de joves portarà simbòlicament unes maletes al capdavant de la manifestació en una acció molt visual i que pretén cridar l'atenció dels poders polítics i econòmics perquè d'una vegada per totes canviï la tendència negativa i els joves comencin a trobar una feina digna a casa nostra. ■

Us convidem a tots i totes a participar!

Pressupostos 2013: retallar sobre les retallades

Els pressupostos del 2013 que ha presentat el Govern de l'Estat són l'expressió gràfica de la continuació d'una política de retallades i austeritat que no serveix per sortir de la crisi i comporta atur, pobresa i desigualtats.

Es continuen retallant les partides de sanitat, educació, polítiques socials, prestacions d'atur i polítiques actives, cultura i s'amaga la informació en relació a noves retallades en relació a les pensions. No hi ha inversió per a l'activitat productiva i la creació d'ocupació i es renuncia a l'augment dels ingressos per la via d'una reforma fiscal justa i equitativa, alhora que es prioritza el pagament del rescat bancari i la devolució del deute de l'Estat. Els pressupostos són la concreció de les prioritats polítiques del Govern i com podem constatar continua el full de ruta que consolida un model econòmic al servei dels mercats i no de la ciutadania.

Aquests pressupostos, pendents de la validació per part de la Comissió Europea i del debat parlamentari, encara poden empitjorar si les condicions del rescat europeu van en la mateixa direcció que Grècia, Irlanda i Portugal.

Però hi ha alternatives. No és cert que les mesures d'austeritat siguin les úniques possibles. Hi ha recursos suficients per a no fer retallades fent pagar impostos a les grans fortunes i al capital especulatiu, perseguint el frau i l'evasió fiscal, fent que els impostos del capital s'equiparin als dels treballadors.

Per això el dia 7 d'octubre exigirem al carrer, un cop més, la dignitat en el treball i en els drets socials. ■

No callem!

No et perdis el proper programa de CCOO al CANAL 33

JO VULL DECIDIR

Ara, amb un nou horari d'emissió.
Diumenge 14 d'octubre, a les 00.30 hores
(matinada de dilluns)

Constitució del Comitè Europeu del Grup Abertis

CCOO, conjuntament amb UGT i la CFDT i la CGT/FO franceses, ha impulsat el procés per constituir el Comitè Europeu de les empreses del Grup Abertis.

Es tracta d'un nou òrgan de representació supranacional de confluència dels interessos dels treballadors i treballadores del grup, especialitzat en la gestió d'infraestructures per a la mobilitat i les telecomunicacions.

L'acord que ha permès la creació d'aquest comitè europeu està basat en la nova Directiva europea 2009/38, i permetrà la participació dels treballadors en decisions que els afectin, a través de la cooperació transnacional entre la direcció i els òrgans de representació dels empleats. ■

25 anys de l'Institut Torre del Palau de Terrassa

Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, participarà en una taula rodona per commemorar el 25è aniversari, com a centre educatiu públic de secundària, de l'IES Torre del Palau de Terrassa.

Aquesta lliçó inaugural, compartida amb Josep Maria Álvarez, secretari general d'UGT de Catalunya, es titula "El valor de l'educació per sortir de la crisi". Tindrà lloc el dimarts 2 d'octubre, a les 17.30 h, al mateix institut (Camí de Can Boada del Pi, s/n), i comptarà amb l'assistència per invitació i la participació destacada de l'alumnat, l'exalumnat i el professorat del centre. ■

CCOO lamenta la mort de Francisco Luján, sindicalista del metall

La Federació d'Indústria de CCOO de Catalunya lamenta la pèrdua de Francisco Luján Arroyo, mort el passat 14 de setembre, i vol transmetre el seu condol a la seva família i companys.

Luján va ser secretari general del Sindicat del Metall d'Osona als anys noranta, i secretari general de la Secció Sindical de General Cable, a Manlleu, a més de membre de l'Executiva de la Unió Comarcal de CCOO d'Osona.

Amb la seva mort, perdem un sindicalista d'empenta en les negociacions i el dia a dia del sindicat, i implicat en la defensa dels llocs de treball i la millora de les condicions sociolaborals. ■

Mobilització de la Plataforma Sindical Unitària en defensa dels serveis públics

El passat divendres, 28 de setembre, els sindicats CCOO, UGT, IAC, CSIF, USOC, MC, SATSE, USAE, SAC, CSC, STAJ, ASPEC, GESTHA i ANPE, integrants de la recentment creada Plataforma Sindical Unitària en defensa dels serveis públics, varen realitzar una concentració davant la Subdelegació del Govern a Barcelona amb motiu de la presentació dels pressupostos generals de l'Estat.

La Plataforma Sindical Unitària té com a objectiu donar resposta a l'agressió que els governs de la Generalitat i de l'Estat han fet amb les seves polítiques de retallades, que afecten especialment els serveis públics i la qualitat de vida i de la feina dels seus treballadors i treballadores.

És per aquest motiu que la Plataforma continua treballant,

a través de l'acció sindical conjunta, per convocar noves mobilitzacions i altres mesures de pressió que es considerin oportunes per minimitzar els efectes de les retallades en els serveis públics i per frenar el greu deteriorament de les condicions de treball i la pèrdua de drets socials i de poder adquisitiu.

Per a CCOO i la resta de sin-

dicats integrants de la Plataforma, els empleats públics són l'eina clau que garanteix drets essencials com la sanitat, l'educació, la justícia, l'atenció social, etc. Sense ells no és possible un estat del benestar eficaç, i cal defensar els seus drets i garantir la prestació dels serveis públics per evitar-ne el desprestigi i la privatització. ■

Sessió d'Els dilluns del Cipri sobre la participació democràtica a les organitzacions

El dia 8 d'octubre tindrà lloc una nova xerrada del cicle Els

dilluns del Cipri, que organitza la Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya.

Oscar Rebollo, professor de sociologia de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i investigador de l'Institut de Govern i Polítiques Públiques (IGOP), farà una conferència sobre la participació demo-

cràtica a les organitzacions.

L'acte tindrà lloc a les 18 hores, a les sales 11, 12 i 13 de la seu del sindicat a Barcelona, a la Via Laietana, 16 (1a planta), i serà presentat per Josep Maria Romero, president de la Fundació i secretari de Formació Sindical i Cultura de CCOO de Catalunya. ■

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

**Per a més informacions,
connecta't
www.ccoo.cat**

Un estudi de CCOO mostra la caiguda del nombre d'estrangers empadronats a Catalunya

El Centre d'Estudis i Recerca Sindical de CCOO de Catalunya ha presentat el seu informe anual sobre la situació laboral de la població estrangera a Catalunya, on es pot veure que els efectes de la crisi econòmica, que es començaren a manifestar en el mercat de treball català l'any 2008, es mantenen i s'agreugen en el 2011. Aquest context de crisi d'ocupació continua marcant l'evolució de la situació laboral de la població estrangera, fins al punt que, des del 2009, es constaten reduccions d'efectius en

variables estructurals que fins llavors havien presentat un creixement continuat. Especialment destacables són les reduccions de la població estrangera empadronada i de la població potencialment activa estimada per l'EPA, que continuen en el 2011. La lleugera recuperació de l'activitat i de l'ocupació dels estrangers, que es va detectar en el 2010, no es consolida en el 2011, al contrari, torna la pèrdua d'ocupació i s'accelera l'augment de l'atur.

Reducció de les nacionalitzacions

Com a principal novetat, cal destacar que assistim, per primer cop, a una reducció interanual de les nacionalitzacions. Aquest fenomen està relacionat amb el procés de reducció de nous residents. Augmenten els permisos de residència de llarga durada que l'any 2011 van significar més de dues terceres parts de tots els permisos, en canvi es redueixen els permi-

sos per treball que són l'inici de generació de drets. Això ha suposat una disminució del nombre de nous estrangers que generen dret a sol·licitar la nacionalitat.

L'informe destaca altres elements importants com que la taxa d'ocupació dels estrangers es redueix més que la dels espanyols i ara ja és 14 punts inferior a la d'aquests. La població estrangera aturada continua augmentant de forma més important que l'any anterior i la taxa d'atur dels estrangers és més del doble de la dels ciutadans espanyols. La taxa de temporalitat dels treballadors estrangers (35,7%) s'ha incrementat en més de 6 punts i la taxa de temporalitat dels assalariats estrangers és el doble de la dels autòctons. La irregularitat laboral es torna a reduir no perquè millori la situació dels estrangers, sinó perquè l'ocupació estrangera total es redueix més que l'afiliació estrangera a la Seguretat Social. ■

Els pensionistes es mobilitzen en el Dia Internacional de la Gent Gran

Aquest dilluns, 1 d'octubre, Dia Internacional de la Gent Gran, ha tingut lloc una concentració de protesta de pensionistes davant del Parlament de Catalunya. La Federació de Pensionistes i Jubilats de CCOO de Catalunya, juntament

amb altres entitats del Consell de la Gent Gran, ha convocat aquesta mobilització per denunciar

les polítiques de retallada aplicades pels Governos, que els afecten negativament, i en especial amb motiu del setè Ple de l'Experiència, sessió especial del Parlament que té com a objectiu fer arribar les inquietuds de les persones grans als grups polítics amb representació parlamentària i al conjunt de la societat. ■

“Quan els obrers van ser els amos”

El proper **dimecres, 3 d'octubre**, la Fundació Cipriano García de CCOO de Catalunya presentarà el llibre del periodista d'investigació Xavier Vinader, que porta per títol *Quan els obrers van ser els amos. Una setmana de vaga general política a Sabadell el febrer de 1976*. Serà a partir de les 19.30 hores, a la sala d'actes del local de CCOO a la Via Laietana, 16, de Barcelona.

A l'acte de presentació hi intervindran el Molt Honorable Senyor

Jordi Pujol; Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya; Muriel Casals, presidenta d'Òmnium Cultural; Borja de Riquer, catedràtic d'història contemporània de la UAB; José Luis Valdivieso, dirigent de CCOO i membre de la Comisión Interramos, i l'autor del llibre, Xavier Vinader, entre d'altres. ■

La flota de la llibertat arriba a Barcelona

Després de creuar el Bàltic, l'Atlàntic, el Cantàbric i part del Mediterrani, el vaixell Estelle va tocar port a Sant Adrià de Besòs el passat diumenge, dia 16. El vaixell, que intentarà trencar el bloqueig imposat al territori de Gaza, va aprofitar la seva estada per informar sobre els objectius de la 'Flota de la Llibertat'. Aquesta iniciativa internacional de la societat civil vol cridar l'atenció sobre la precarietat i la injustícia que comporta l'embargament al territori palestí, i sobre la necessitat de posar-li fi al més aviat possible per respectar els drets humans i fonamentals que se li estan negant. ■

Armando Ferrari, director de l'oficina del patronat INCA de la Confederació General dels Treballadors Italians (CGIL) situada a CCOO de Catalunya

“Aconseguir que es mantinguin els drets dels treballadors més enllà de les pròpies fronteres és molt important”

La crisi del deute afecta especialment aquells països que algú ha decidit batejar com a 'perifèria'. Davant la davallada econòmica i l'atur creixent, cada vegada són més els companys i companyes que es veuen forçats a migrar. Per poder atendre com cal els treballadors que es mouen és necessari reforçar les xarxes sindicals i connectar les eines sindicals que existeixen al territori. Aquesta és la raó per la qual el patronat INCA, (Istituto Nazionale Confederale di Assistenza) de la Confederació General dels Treballadors Italians (CGIL), ha decidit instal·lar-se a l'edifici de Via Laietana. El seu director, Armando Ferrari, ens explica quina és la feina del patronat i quines són les dificultats que continuen havent-hi per al lliure exercici de la mobilitat laboral.

■ **Fa poc que l'INCA s'ha traslladat a l'edifici de CCOO de Catalunya. Com heu viscut aquest canvi, quines són les vostres expectatives?**

L'experiència ha estat molt positiva. Després de set anys que existeix la nostra oficina a Barcelona, hem donat aquest pas important, per no desplegar la nostra activitat d'una manera aïllada de la realitat, sinó per a integrar-nos en una estructura sindical existent. Per gaudir d'una sinèrgia entre la nostra activitat i l'activitat de CCOO.

■ **A Catalunya desconeixem la figura de patronats com l'INCA. Ens podries explicar quina és la seva tasca?**

El patronat és una figura particular, també des d'un punt de vista legal. Són estructures que neixen després de la guerra a Itàlia, l'any 1946, per donar assistència als treballadors i ciutadans en tots els temes relatius a la previsió social. Entre els molts patronats existents, el més important, el primer en activitat, és l'INCA, promogut pel sindicat italià CGIL. S'encarrega dins de l'estructura de la CGIL del que nosaltres anomenem la tutela individual dels drets dels ciutadans, o sigui l'aplicació pràctica, individualitzada i gratuïta de totes les conquestes socials que s'han assolit pel que fa a la previsió social i els drets econòmics i socials associats. En una realitat com la italiana, en un país que sempre ha tingut forts fluxos migratoris, ja des del principi es van començar a crear oficines a l'estranger. Ja el 1946, el mateix any que va néixer l'INCA, s'obrien les primeres oficines a l'Argentina, Bèlgica, França i Suïssa.

■ **Això suposa disposar d'una xarxa internacional que aporta avantatges importants.**

Aconseguir que es mantinguin els drets més enllà de les pròpies fronteres és una cosa important. Ara, amb el temps, ja no són tan sols els ciutadans italians els que migren o es mouen pel món, també hi ha un gran component de ciutadans d'altres països que van a treballar a Itàlia, i per tant, també generen uns drets particulars. Després s'ha de tenir en compte el manteniment del llaç amb les comunitats italianes a l'estranger, també de segona o tercera generació, com pot passar amb països d'Amèrica Llatina, els Estats Units o Austràlia.

Pel fet de ser italians o descendents d'italians, nosaltres els assistim igualment en tràmits que tenen poc a veure amb Itàlia. Però més enllà, aquesta estructura de xarxa ens permet atendre indistintament ciutadans de qualsevol origen i que hagin treballat en molts països. Perquè el fet de tenir oficines a l'Amèrica Llatina, els Estats Units, Austràlia o a la major part dels països europeus ens permet atendre en qualsevol d'aquests països persones que hagin treballat en països tercers, com per exemple pot ser un ciutadà alemany que ve a la nostra oficina de Barcelona i que està treballant a Espanya i ha cotitzat a Alemanya. Mitjançant els meus companys en les oficines alemanyes se li pot aconseguir també documentació o tramitar algun tipus de prestació amb l'institut de previsió alemany. Tot i que aquesta persona no sigui italiana ni hagi tingut cotitzacions a Itàlia també la podríem atendre precisament per aquesta estructura en xarxa.

■ **A la pràctica, quines són les gestions que realitzeu habitualment? Pensions, accidents laborals...**

Principalment fem tràmits de pensions, però també facilitem als ciutadans documentació, per exemple per fer tràmits per rebre la prestació d'atur si han treballat en diversos països. Recentment hi ha una demanda creixent pels temes de la sanitat. Els països compliquen, cada vegada més, també als estrangers comunitaris, poder accedir a l'assistència sanitària, i sovint els hem d'acompanyar tot i que sigui de manera virtual en els seus tràmits burocràtics, perquè necessiten que algú els faciliti documentació, dades de cotització, etc.

■ **Sembla ser que amb el patronat de l'INCA els nostres companys i companyes de la CGIL tenen un observatori privilegiat sobre la mobilitat laboral geogràfica...**

Sí, evidentment. Les oficines de l'INCA tant italianes com a la resta del món ens permeten tenir accés a una gran quantitat d'informació de com són els moviments de les persones dins d'Europa, però també fora d'Europa, tant dels italians que es mouen per la resta del món, com dels estrangers que van a Itàlia. I com que la nostra feina és una feina que fem directament amb les persones, evidentment ens permet accedir a tota una informació personal dels ciutadans i treballadors que ens donen una visió sovint més realista que no pas la que reflecteixen les estadístiques.

■ **Actualment ens diuen des de la Comissió Europea que cal molta més mobilitat. Això suposa que cada vegada sigui més senzill i fàcil traslladar-se a treballar dins Europa?**

La nostra oficina, que vam obrir fa ara set anys, va ser una de les darreres que es van obrir fora d'Itàlia. La lliure circulació, a Europa, des de l'any 1993, no tan sols s'ha adreçat als països tradicionals on migraven els italians o els catalans en els anys seixanta i setanta, a Alemanya, França, Bèlgica, on hi havia feina; també, en els darrers vint anys, molts ciutadans europeus han començat a moure's i a buscar oportunitats per la resta d'Europa. Per això a Espanya i a Catalunya hem notat un flux migratori d'italians cap a Barcelona, però també cap a la resta d'Espanya per aprofitar aquesta oportunitat que oferiria la lliure circulació. Els darrers anys, però, estem experimentant com aquest dret a la lliure circulació es pretén limitar, perquè el dret que existeix en el paper, després a la pràctica, per a molts ciutadans, comporta dificultats per percebre prestacions, gaudir de serveis, accedir a la sanitat, a les prestacions no contributives que no són exportables. Això és una limitació de fet als drets que estan escrits sobre el paper i que fa que els ciutadans en època de crisi es trobin amb dificultats cada vegada més serioses per poder gaudir de la lliure circulació.

■ **No tindria sentit tenir un patronat europeu amb una xarxa europea que acompanyés els treballadors en el seu exercici del dret a la lliure circulació?**

Penso que la nostra experiència seria interessant que s'exportés a la resta dels països. Itàlia la va introduir per un interès explícit del legislador de donar un servei gratuït als seus ciutadans. No hi ha una figura semblant a Europa. Tot i que en els diferents països tenim fenòmens de serveis gestionats pels sindicats no hi ha cap servei comparable al nostre. És clar que per poder tenir millors sinergies amb les estructures sindicals que existeixen a Europa hauria d'haver-hi un canvi legislatiu. Aquest pas que hem fet nosaltres d'entrar no tan sols físicament, sinó també operativament, a la seu de CCOO va justament en aquesta direcció. La idea, que ja té tretze anys, del sindicat sense fronteres, com es va decidir en el congrés de Hèlsinki de la Confederació Europea de Sindicats, el 1999, penso que ha d'anar, sobretot, per aquest camí. No com un moviment que ve des de dalt, sinó com un moviment des de baix en el qual els que treballem als sindicats per donar assistència als ciutadans hauríem de posar punts en comú perquè els ciutadans que per exemple es mouen per Europa tinguin la capacitat d'accedir a tota la xarxa sindical que hi ha a Europa.

■ **Com a punt d'atenció i referent per a la comunitat italiana, a Barcelona, potser ens puguis dir com afecta la crisi als companys i companyes italianes que han vingut al nostre país.**

La comunitat italiana que viu a Barcelona no és evidentment aliena al moment econòmic i polític que tenim. Està patint d'igual manera els cops que la crisi està donant als treballadors assalariats, però també a les petites empreses. La comunitat italiana que els darrers deu anys s'ha arribat a multiplicar per cinc, està formada fonamentalment per dos components. Hi ha un component de ciutadans i treballadors que han vingut des d'Itàlia i que habitualment són professionals o petits empresaris. Després hi ha un component d'italians procedents d'altres països que poden ser fills o nets de la migració italiana i que han vingut a Espanya per diferents motius. La crisi evidentment està afectant tothom, igual que li passa a tota la resta de la ciutadania. Els problemes són els mateixos, però la comunitat italiana ha creat llaços molt forts. És una comunitat molt integrada en l'estructura social. Normalment està composta per matrimonis mixtos. És una comunitat que

en poc temps ha arrelat amb força i que veiem que, si pot, continuarà en aquesta ciutat i en aquest país. Ja veurem si la situació actual permetrà que puguin complir aquest somni de continuar vivint en el lloc que han escollit o si, lamentablement, hauran de fer-se enrere. El fenomen de la migració italiana a Barcelona és diferent a la migració tradicional que migrava per obligació, per motius econòmics, perquè no trobava feina. L'edat mitjana és de trenta-sis anys i ha escollit aquest país per viure per motius laborals, sentimentals o senzillament per gust personal. No és un migrant que se'n vagi amb facilitat. És algú que ha vingut aquí per complir un somni i nosaltres, en la nostra activitat, també volem contribuir al fet que aquest somni es pugui realitzar.

■ **Italians a Barcelona, catalans a Itàlia... Com s'està vivint la crisi a Itàlia? Quins són els riscos més importants que distingiu des de la CGIL?**

Aquesta crisi és global i, per tant, afecta tots els països. Contràriament al que ens fan pensar de vegades, no hi ha països guanyadors i perdadors. També als països que sembla que estiguin fent front amb èxit a la crisi, les classes treballadores, els assalariats ho estan passant malament, perquè se'ls estan retallant els drets, les retribucions, els salaris. Les mesures que s'estan prenent són mesures neoliberals que van en contra del treballador assalariat. Itàlia ha tingut la mala sort de créixer molt poc els darrers deu anys. És un dels països que menys va aprofitar la fase de creixement de l'economia. Per això en aquest moment de recessió es nota menys la crisi que aquí a Catalunya o en altres indrets de la Mediterrània. El problema són les retallades dels pressupostos nacionals. S'està retallant la despesa pública, i això el ciutadà ho nota, tot i que l'atur no hagi crescut tant a Itàlia com aquí, cada vegada disposa de menys serveis, menys prestacions. I no tan sols les actuals, sinó també aquelles de les que disposarà en el futur, com per exemple les pensions. ■

Ricard Bellera